

4. aug. 1848

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Rose Schjøtt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Blokhus

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Carl Klitgaard

Christian Michael Rottbøll

Emma Eulalia Rørbye

Peter Vilhelm Sünckenberg

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

Trykt udgave:

Jørgen B. Hartmann: "Breve fra

Martinus Rørbye 1835-48" i

Personalhistorisk Tidsskrift, 1950, s.

19-20

TRANSSKRIFTION

Blokhuus den 4de August 1848.

Havde jeg ikke en kjær Kone til hvem jeg kunde skrive, og saaledes forskafe mig en behagelig Time, da skulle en Regndag, som denne, i en øde Klitegn ved Vesterhavet isandhed ikke være af de meget opmuntrende. Fra mit Vindue seer jeg ud over en lille Slette, der ikke mangler Frugtbarhed; men dens Begrænsning, en Række af lidet maleriske Klitbakker, lader intet Øieblik i Tvivl om hvor man befinder sig; paa en Grønning nærmere Huuset, ligger et Par smaa Hytter ved en Bæk; Ejeren af den ene er formodentlig Farver; thi han er i Begreb med at udskylle sine Tøier, Regnen lader ikke til at bekymre ham stort ved det vaade Arbeide, en Flok Ænder snaddre omkring ham, og svømme i Bækken; de øvrige levende Væsener i Hytten synes opløste i Kjedsommelighed, Konen og Børnene komme af og til gabende tilsyne i den aabne Huusdør, og skue tankeløse ud i den graae Luft; men Fjerkræet er dog mest at beklage, paa et Been, dryppende af Vand søge de Læ bag nogle Tørvestakke, med megen Tolmodighed vente de bedre Dage. Men see, ude paa Marken er en pudsig Seene, en Dreng er ifærd med at flytte en Kalv i Tøiret, den gjør tusinde Kaprioler og vil paa ingen Maade lystre den lille Herre, dog, nu er der igjen Eenighed, og den Samtale, som Manden i dyb Bas fører med Kjælderpiggen i Krostuen under mit Værelse, paatvinger sig paa nye min Opmærksomhed; men er dog ikke nær saa ærgerlig, som den muntre Værtindes idelige Repeteren af en Hamburger Gallopade, som hun, for at opmuntre sit lille Barn, lader gjenlyde over det heele Huus. Neppe kjæreste Rose kan jeg vedligeholde mine Tanker, let kunne jeg forglemme at takke dig for dit siste kjærlige Brev. •2• Og dog, der er Intet, der siden dets Modtagelse, har lagt mig saa meget paa Hjerte; det var Linnier kjæreste Rose, der vidnede om at saa kjærligt Sind, at jeg visselig Intet kan have at ønske mere. Lad det altid beste Rose blive saaledes, lad aldrig en overdreven Tilbageholdenhed opholde dig fra at udtale dine Følelser mod mig; det er mig saa velgjørende; først da føler jeg et virkeligt Liv, først da føler jeg at min Tilbøilighed til dig er Frugten af en Kjærlighed, der ikke vil svækkes ved Aarene, da den er gjensidig. Du har Ret kjæreste Rose, jeg har virkelig ofte tvivlet om at du ogsaa nærede saadanne Følelser for mig, dit Forhold, har for mig ofte været gaadefult, jeg var mig min Kjærlighed vel bevist, og kunne ikke fatte hvorledes man ikke skulle turde udtale den for hinanden. Mit Liv var denne Kjærlighed, og jeg saae den ofte miskjendt, jeg saae den forvexlet med Følelser, der vel kan bestaae uden den, men som hos mig var Følgen deraf. Dit Brev har lettet mig for disse Sorger, min Fraværelse har baaren gode Frugter, da

den har lært mig at kjende din Tænkemaade fra en Siide, der under vort Samliv næsten var bleven mig fremmed. Hvormeget længes jeg ikke nu efter igjen at see dig og de kjære Børn, jeg tæller Dagene og tænker med Tilfredshed paa den Glæde, der paa nye skal fremblomstre for os. Dig og de kjære Børn, det er den Orden hvorefter jeg regner, disse er ved dig bleven mig saa dyrebare og om min Kjærlighed til dem har du vist intet Øjeblik tvivlet. – Du fortæller mig i dit Brev om Emmas¹ Tab, jeg veed isandhed ikke om jeg skal beklage hende, mig behager hendes Færd med Hensyn til hendes Børn ligesaa lidet som dig; hun er nu saa meget friere, det er jo det hvorefter hun især stræber, neppe kan denne Færd undskyldes, grueligt maae det være vis nogen Forsømmelse fra hendes

•3• Siide blev hende klart, hun fortjener efter mit ringe Skjønnende, næsten ikke at have Børn. – Hvor ondt gjør det mig ikke, at du under min Fraværelse har havt All den Uroe og Bekymring; thi ogsaa Tabet for vort Huus af Anne maae regnes herhen, jeg troer næsten, at havde jeg været hjemme havde jeg sagt Nei, især vis det ganske forholdt sig som du skrev, at nemlig Anne selv ikke syntes at have synderlig Lyst til et Giftemaal nu. Mig har det forekommen efter din Beretning, som om Familien havde søgt at sætte hende i Angst for Tabet af Fæstehuset, og dog tilkommer Bestemmelsen deraf ingenlunde dem, det er Godsejeren hvorunder det hører, der afgiver Kjendelsen isaahenseende, rimmeligviis er det Anne's Familie, der vilde faae Fordeelen af hendes hurtige Bestemmelse, for dig var det ingenlunde Pligt at lade hende g[aae] før Skiftetiid, hvad du har gjort af en god Villie er noget Andet. Det skulle nu ret inderlig glæde mig om du havde været heldig i Valget af en nye Barnepige, under alle Omstændigheder tager du vel et sat Menneske. Om Trine har du Intet skreven, jeg haaber derfor at du nu igjen har hende til Brug. Dog for at komme tilbage til os selv og vore, da maae du ret meget takke Athalia for hendes Brev, du maae siige hende at det glædede mig meget at see at hun nu var kommen saa vidt; naar jeg igjen gjør en lille Tour haaber jeg at ogsaa Therese kan have lært at tilskrive mig, men Nore har det endnu Tiid. Kys alle de smaae Puds fra mig, naar jeg kommer hjem skal jeg nok danse en Rund med dem, den Mindste Navnløse kommer jeg da til at tage paa Armen for at de Alle kunne være med. – Dog hør nu et Par Ord om hvor jeg siden mit siste Brev til dig er færdedes. Uheld med Veiret har fulgt mig paa heele denne Reise med Undtagelse af nogle faa Dage, og jeg har ofte fortvivlet, saa pudsigt som det lyder, maae jeg imidlertid siige, at jeg Dagen førend min Afreise fra Skagen havde det Held at see en Stranding, hvorved jeg fik nogle Skitser i min Bog; thi om udførte Tegninger eller malede Studier kan der naturligviis ikke være Tale naar det blæser en

Storm. Tingen var imidlertid interessant nok, omenskjønt jeg nok kunne have ønsket at Skibet havde stødt nærmere ved Land isteden for det nu var ude paa Greenen. Søndagen derefter afreiste jeg til Hjørring. Veien did gaaer de første 4 Miile langs Havet, og da det endnu blæste •2• stærkt var der bitterligt kolt, jeg fik næsten for meget af det storartede Skue, Vesterhavet i Oprør. I Hjørring besøgte jeg naturligviis igjen Blesbergs; men jeg udstragte denne Gang ogsaa mine Besøg til Holsteins, Juul's og Synkenbergs.² Hos Holsteins tilbragte jeg Søndag Aften meget behageligt, og jeg har saavel fra dem, som fra de øvrige Familier mange Hilsener til dig og Moder. Efter om Mandagen at have spist Frokost hos Blesberg tillige med Justitsraad Synkenberg, af- •1• reiste jeg til en lille Bye Lønstrup ved Havet, hvor jeg tilbragte et Par behagelige Dage, rigtignok afbrudte ved iidelige Torden og Regn Byger. Jeg fik der imidlertid en ret interessant malet Skitze. Jeg fortryder at jeg saa snart forlod Lønstrup for at tage til Løkken; thi der behagede det mig langt fra saa godt. En lille Fodtuur som jeg foretog derfra til Borglum Kloster som Rotbøll³ ejer, havde lige saa lidet Resultat for mig, jeg vente blot tilbage ærgerlig ved at have seet en saadan Eiendom i saa raae Hænder. Det gaaer der blodt ud paa Penge Gevinst; den maaske engang herlige Bygning og Kirke er invendig ganske forfalden, overalt er der Roderie og Uorden. Men hvad kan man ogsaa vente af en Mand, hvis Yttring er, "at han ikke vil sælge sig til et Fruentimmer, og lever derfor i de skammeligste Forhold, jeg tilskriver dette tildeels Huusets indvendige Forfatning, dog mere herom muntligt. – Her i Blokhuus hvor jeg nu opholder mig er Naturen ved Havet storartet, men her er desværre ikke mange Mennesker Studier i den Retning vil jeg altsaa slet ikke faae her. En ganske mærkelig Kjøbmands Familie lever her paa Stedet, der er Gjæstfriheden i sin høieste Potents; men har til dette endnu fleere gode Egenskaber, saa at Kjøbmand Klitgaards⁴ Navn er hæderligt bekjendt i heele Vendsyssel; men det vil blive for vitløftigt at omtale skriftligt hvad denne Mand her har virket; jeg vil hellere fortælle dig at jeg bliver min tidligere Bestemmelse troe, og vil altsaa igjen være hos dig Fredag Morgen den 11te hvis Gud vil, og Dampskibet kommer til at gaae i sin regelmæssige Fart fra Aalborg. Søg indtil vi gjensees at være saa tilfreds, som muligt, naar jeg kommer hjem skal jeg søge at bidrage mit Beste dertil. Kys alle Børnene endnu engang, og hils Moder og den heele Familie ret meget fra din inderlig hengivne Martinus

¹ Emma Eulalia Rørbye.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

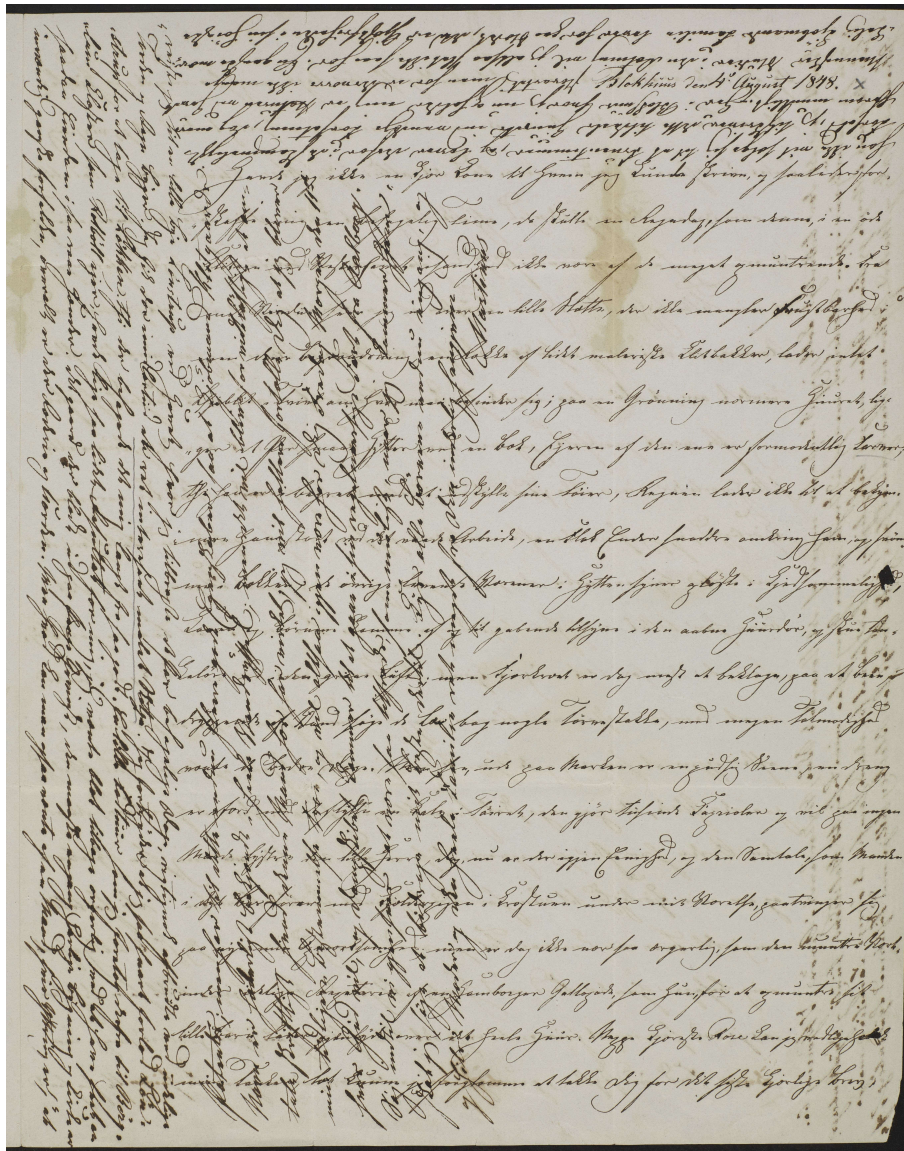
² Peter Vilhelm Sünckenberg.

³ Christian Michael Rottbøll.

⁴ Carl Klitgaard.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1794

1795

1796

1797

1798

1799

1800

1801

1802

1803

1804

1805

1806

1807

1808

1809

1810

1811

1812

1813

1814

1815

1816

1817

1818

1819

1820

1821

1822

1823

1824

1825

1826

1827

1828

1829

1830

1831

1832

1833

1834

1835

1836

1837

1838

1839

1840

1841

1842

1843

1844

1845

1846

1847

1848

1849

1850

1851

1852

1853

1854

1855

1856

1857

1858

1859

1860

1861

1862

1863

1864

1865

1866

1867

1868

1869

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

